Р Е Ш Е Н И Е
№ 2561

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **9624** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Р. М. П. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 12.08.2013 г. на Софийския районен съд по нахд № 9978/2011г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 34940/18.04.2011г. на Зам. Началник отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което на П. е наложена глоба от 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца по чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на обжалваното решение -се моли същото да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът - не се явява и представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна и предлага да се остави без уважение.

Административен съд София - град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл. 217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС, за да потвърди наказателното постановление е приел, че същото е

постановено от компетентен орган, в производство без допуснати процесуални нарушения, както и при безспорна установеност на деянието по същество. В тази връзка е прието, че на 19.03.2011г., около 15,23ч., в [населено място] по бул.М. С. - П. управлява л.а. с [рег.номер на МПС] с посока на движение от бул.Св. Св. К. и М. към бул.С., срещу сервиз за ауспуси, със скорост от 81 км/ч при ограничение 50км/ч, относима за движение в населено място. Съответно превишаването е повече от 31 км/ч, като скоростта е установена с радар, поради което деянието е в нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и осъществява състава по чл.182, ал. 1 т.4 от ЗДвП. Описаната фактическа обстановка е приета за установена от показанията на свидетелите -актосъставителя К. и свидетеля на нарушението Ц., както и от останалите приложени и приети от съда на основание чл.283 НПК вр. чл. 84 ЗАНН писмени доказателства, включително разпечатка от радарно устройство.

От друга страна в касационната жалба се оспорват изводите по същество, като се поддържа становището, че скоростта отразена на разпечатката и съответно установена с радара – не е от автомобила на П..

Касационната инстанция намира жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно. Правилно СРС е установил, че е осъществен от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, тъй като П. не се е съобразила с предвиденото ограничение на скоростта от 50км/ч и е управлявала МПС със скорост от 81 км/ч, с което е нарушила чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В този аспект- правилно са кредитирани показанията на св.К. и св.Ц., които не си противоречат и са обстоятелствени. Същите са очевидци на нарушението, категорични са относно марката на автомобила вкл. че е управляван от П., както и че не е имало други коли на пътното платно. Също така - следва да се съобрази, че макар и служители на отдел „Пътна полиция”-КАТ свидетелите дават показания под страх от наказателна отговорност и същите безспорно установяват, че скоростта е на автомобила на дееца и друго МПС не е преминавало в това време вкл., че именно скоростта на автомобила е установена с радарното устройство. Във връзка с последното - изцяло се споделят мотивите на СРС вкл. изложените съображения във връзка с Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен надзор.

Следователно –решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 12.08.2013 г., постановено по нахд № 9978/2011г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

Председател: Членове:1.

2.